

[Lennart Larsson.]

dette indlæg gennemlæste disse bemærkninger, som forekom mig særdeles kortfattede og summariske, bemærkede jeg mig navnlig den heri indeholdte henvisning til de to EF-direktiver, der nærmere skulle angive karakteren og rækkevidden af de i forslaget indeholdte bemyndigelser til ministeren, og jeg konstaterede, at disse direktiver eller blot hovedindholdet af dem hverken var citeret i bemærkningerne eller bilagt dem til orientering for medlemmerne af tinget.

På denne baggrund finder jeg det rimeligt at fastslå, at det bør være en selvfølge, når regeringen fremsætter et lovforslag, at dette forslag er bilagt alle faktiske oplysninger, som er relevante ved forslagets behandling her i tinget. Denne informationspligt bør overholdes ikke blot af hensyn til medlemmerne af det høje ting. Af endnu større betydning forekommer det mig at være, at lovforslag, der har relation til et så afgørende vigtigt politisk anliggende som vort lands fremtidige markedspolitiske tilhørsforhold, er bilagt alle sådanne oplysninger, som gør det muligt for offentligheden umiddelbart at forskaffe sig en konkret oversigt over forslagets præcise omfang.

For alle partier i tinget gælder det, og det ganske uden hensyn til de enkelte partiers holdning til EF-tilslutning; at vi ønsker befolkningen mest muligt og nøjagtigt orienteret om rækkevidden af den afgørelse, der senere på året lægges ud til vælgernes afgørelse. Derfor vil jeg i alle parters fælles interesse tillade mig at foreslå regeringen, at den i forbindelse med senere fremsættelse af forslag til følgelove udbygger bemærkningerne så vidt, at de refererer indholdet af direktiver og andre bestemmelser, der er gældende inden for Fællesskaberne i alle tilfælde, hvor sådanne bestemmelser anføres som motiv for forslag om lovændringer her i landet.

Når jeg har fundet det rigtigt i forbindelse med behandlingen af netop dette lovforslag at gøre denne mere generelle bemærkning, skyldes det ikke mindst formuleringen af forslagets § 16, stk. 2, punkt 2, som ved en første betragtning i påfaldende grad minder mig om et ordvalg, som jeg har truffet ved gennemlæsning af forbrugerkommissionens første betænkning, pag. 13, kapitel 2, § 6, sidste punktum. Vi er indforstået

med at give ministeren en bemyndigelse til i forbindelse med erhvervsorganisationerne at foreskrive visse bestemmelser vedrørende vareudbud, f. eks. varedeklarationer, men i forbindelse med dette lovforslag må vi henstille, at bemyndigelsen koncentrerer om, hvad EF-samarbejdet nødvendiggør. Det var det samme, som den konservative ordfører, hr. Hans Kjær, var inde på. Ministeren indrømmer selv i bemærkningerne, at bemyndigelsen går videre end som så. Dette spørgsmål må afklares nærmere under udvalgsarbejdet, således at bemyndigelsen i denne forbindelse indskrænkes til, hvad EF-samarbejdet nødvendiggør. Det er da meget muligt, man ud fra et forbrugersynspunkt skal have en mere generel bestemmelse om varedeklarationer o. lign., måske en egentlig varedeklarationslov for visse varer, men i så fald må det behandles for sig.

Men jeg kan altså tilsige mit partis velvilige behandling af lovforslaget, idet detaljerne må drøftes i det kommende udvalgsarbejde.

Med hensyn til det andet lovforslag har de andre ordførere været inde på, at det her drejer sig om forordninger og kontrol med hensyn til monopoler og konkurrencebegrænsninger. Lovforslaget bygger på, at man ikke skal forrykke konkurrencevilkårene inden for EF, og det fastslås først og fremmest, at monopoltilsynet her skal yde bistand til Kommissionen for at holde denne kontrol. Det er væsentligt, når man skal have en sådan kontrol, at man har indsigt i disse problemer, og derfor er det rigtigt, at man giver bemyndigelse til monopoltilsynet. I øvrigt er det en gensidig forpligtelse, således at konkurrenceforvridning ikke vil kunne opstå.

Lovforslaget tager klart sigte på monopoler og karteller, hvorimod små og mellemstore virksomheder ikke bliver berørt. Tværtimod er det hensigten inden for Fællesskabet at gavne disse virksomheder mest muligt. Der er også erfaring for, så vidt jeg har kunnet læse mig frem til det, at aftaler, der var uskadelige, og som omfattede en mindre andel, under 5 pct., har man ikke fundet nogen som helst anledning til at skride ind mod.

Jeg kunne også godt tænke mig at sige, fordi mange modstandere af EF henviser til de store multinationale industri- og handels-